

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

31 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 decembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Simac Ruslan Leonid, născut la
XXXXXX, originar și domiciliat XXXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 25.03.2015 – 07.10.2015;*
2. *Instanța de apel: 23.11.2015 – 10.03.2016;*
Rejudecare: 02.09.2016 – 26.12.2016;
3. *Instanța de recurs: 1) 20.05.2016 – 09.08.2016, dispusă rejudecarea;*
2) 21.03.2017 – 31.05.2017.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 07 octombrie 2015, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Simac Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal la 4 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite lui Simac Ruslan pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani, fiind obligat să nu-și schimbe domiciliul fără învoirea organului de stat specializat care exercită controlul asupra comportamentului condamnatului.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Simac Ruslan, la 21 martie 2013, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, acționând cu intenție directă, urmărind scopul trecerii prin contrabandă a mărfurilor în proporții deosebit de mari peste frontiera vamală a Republicii Moldova, în prealabil a ascuns în locul special pregătit a automobilului de model „Volvo S80”

cu n/î XXXXXX, și anume în bara de protecție spate, un lot de marfă constituit din medicamente.

În continuare, în aceeași zi, Simac Ruslan, conducând automobilul de model „Volvo S80” cu n/î XXXXXX, a intrat în zona de control vamal „Cahul-Oancea”, pentru a trece peste frontiera vamală a Republicii Moldova în direcția România, fără a declara careva mărfuri, însă în cadrul controlului fizic al unității de transport conduse de el, efectuat de organul vamal, în bara de protecție spate a respectivului automobil a fost depistat un lot de medicamente tănuite în loc adaptat și nedeclarate organului vamal, și anume: Boldever - 59 flacoane (10 ml), Primover - 31 flacoane (10 ml), Mastever - 40 flacoane (10 ml), Trenaver - 29 flacoane (10 ml), Decaver - 51 flacoane (10 ml), Strombafort - 150 blister a câte 20 pastile, Strombaject Aqua Stanazol - 900 fiole (1 ml), Nadrolonă - 993 fiole (1 ml), Primobol - 255 fiole (1 ml), valoarea cărora conform Direcției valoarea în vamă și clasificarea mărfurilor constituie suma de 200 310 lei.

Acțiunile inculpatului Simac Ruslan au fost încadrate în baza art.27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal cu indici calificativi: *tentativa de trecere peste frontiera vamală a mărfurilor în proporții deosebit de mari, tănuindu-le de controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite și adaptate în acest scop, prin nedeclarare.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia și adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă încasarea de la inculpatul Simac Ruslan contravaloarea obiectelor de contrabandă în valoare de 200.310 lei, în beneficiul statului.

În motivarea apelului partea acuzării nu a contestat calificarea infracțiunii și pedeapsa aplicată față de inculpat, însă a invocat ilegalitatea hotărârii primei instanțe în ce privește neaplicarea prevederilor art.106 Cod penal, care a concluzionat că nu poate să se expună repetat asupra soarta corpurilor delictive, deoarece aceasta a fost soluționată de către procuror la faza de urmărire penală, prin ordonanța procurorului secției conducerii a urmăririi penale în organele centrale MAI și SUV a Procuraturii Generale, Vladislav Bobrov, din 28.10.2013 (f.d.67-68), medicamentele ridicate de colaboratorii Serviciului Vamal la 21.03.2013 au fost restituite proprietarului legal, Iliescu Alexandru, astfel, a fost în imposibilitatea de a încasa din contul inculpatului în beneficiul statului contravaloarea mărfii în valoare de 200 310 lei.

Procurorul a menționat că, inculpatul în instanța de judecată a declarat că medicamentele - obiectul infracțiunii, nu mai există și care este soarta acestora nu cunoaște, iar instanța de fond a omis să se expună asupra corpurilor delictive și a aplicat eronat prevederile art.106 alin. (1) Cod penal, care stipulează expres „confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor (inclusiv a valorilor valutare) utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni. În cazul în care bunurile utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni nu mai există, sau nu se găsesc se confiscă contravaloarea acestora.

În opinia apelantului, aceste circumstanțe nu împiedică faptul ca bunurile respective să fie trecute forțat în beneficiul statului sau contravaloarea acestora.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 martie 2016, a fost respins ca nefondat apelul procurorului, cu menținerea hotărârii atacate.

5. Pentru a pronunța soluția, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că nu este aplicabilă măsura de siguranță confiscarea specială a contravalorii obiectelor de contrabandă de la inculpatul Simac Ruslan.

În această ordine de idei, instanța de apel a notificat prevederile art. 106 Cod penal și a reținut că, lotul de medicamente în valoare de 200 310 lei, pe care inculpatul Simac Ruslan a tentat să-l treacă prin contrabandă peste frontiera vamală a R. Moldova, a fost ridicat la 21.03.2013 de agentul constator din cadrul Biroului Vamal Cahul (f.d.21), iar la 27.06.2013 a fost pornită urmărirea penală și în cadrul urmării penale medicamentele ridicate, care au constituit obiectul material al infracțiunii de contrabandă, nu le-a fost atribuit statut de corpuri delictive, și prin ordonanța procurorului, care a exercitat urmărirea penală din 28.10.2013 s-a dispus restituirea posesorului legal Ilescu Alexandru a medicamentelor: Boldever - 59 flacoane (10 ml), Primover - 31 flacoane (10 ml), Mastever - 40 flacoane (10 ml), Trenaver - 29 flacoane (10 ml), Decaver - 51 flacoane (10 ml), Strombafort - 150 blistere a câte 20 pastile, Strombaject Aqua Stanazol - 900 fiole (1 ml), Nadrolonă - 993 fiole (1 ml), și Primobol - 255 fiole (1 ml) (f.d.67-68).

Instanța de apel a menționat că, în cererea lui Ilescu Alexandru din 25.10.2013 acesta solicită procurorului restituirea medicamentelor pentru păstrare, însă prin ordonanța procurorului din 28.10.2013, adoptată în temeiul art. 161 Cod de procedură penală „Hotărârea cu privire la corpurile delictive adoptată până la soluționarea cauzei penale”, a fost considerat că medicamentele ridicate constituie produse ușor alterabile și este imposibilă punerea sub sechestru a medicamentelor ridicate, astfel că, medicamentele au fost eliberate posesorului legal Ilescu Alexandru fără vre-o restricție sau limitare a dreptului de posesie și administrare.

Astfel, în situația în care bunurile ridicate au ieșit din posesia inculpatului Simac Ruslan în momentul depistării infracțiunii, au fost ridicate și au trecut în posesia organului de urmărire penală, și ulterior organul de urmărire penală, legal sau nu, indiferent de voința și atitudinea inculpatului Simac Alexandru, a dispus eliberarea lotului de medicamente ridicate către Ilescu Alexandru, fără vre-o restricție sau limitare de posesie a ultimului, instanța a considerat că elementul probabilei inexistențe a bunurilor sau a imposibilității de a fi găsite nici sub un aspect nu-i poate fi imputată inculpatului Simac Ruslan, or în realitate nici o probă din cele administrate la faza urmării penale nu atestă că medicamentele ridicate fac parte din categoria produselor ușor alterabile sau că ar fi existat vre-un impediment pentru transmiterea lor instituției fiscale pentru utilizare,

păstrare, îngrijire sau comercializare după caz, în condițiile art. 161 alin. (2) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel, notificând prevederile art. 203 alin. (2) Cod de procedură penală, a considerat că, dispunerea de către organul de urmărire penală (procuror) a transmiterii bunurilor ridicate către alte persoane decât inculpatul Simac Ruslan, fără a se aplica sechestrul asupra acestor bunuri, exclud orice pretenție ale autorităților statului față de inculpatul Simac Ruslan cu privire la confiscarea bunurilor propriu-zise sau a contravalorii lor anume de la inculpatul Simac Ruslan prin prisma temeiului inexistenței sau imposibilității găsirii acestor bunuri, or acest temei nu mai poate opera în raport cu inculpatul Simac Ruslan, odată ce însăși autoritățile statului la faza urmăririi penale au exclus posibilitatea unei eventuale confiscări a bunurilor ridicate și le-au eliberat terțelor persoane, prin aceasta însăși autoritatea de jurisdicție penală pe propria răspundere a creat situația invocată de procuror în cererea de apel privind inexistența sau imposibilitatea de a găsi bunurile ridicate.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul a declarat recurs în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 16) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia, cu transmiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, menționând că, circumstanțele invocate de instanța de apel nu pot fi considerate ca circumstanțe ce ar justifica neaplicarea prevederilor art. 106 Cod penal. La fel, în decizia instanței de apel nu se cuprinde fapta constatată de prima instanță și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului.

7. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 august 2016 a fost admis recursul ordinar declarat de procuror, casată parțial decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 martie 2016, în latura civilă ce ține de aplicarea prevederilor art. 106 Cod penal și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a constatat că, instanța de apel incorect a ajuns la concluzia că în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile art. 106 Cod penal, menționând că, conform materialelor cauzei inculpatul Simac Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, și anume tentativa de trecere peste frontiera vamală a unui lot de mărfuri (medicamente) în sumă de 200310 lei, fapt ce nu se contestă nici de apărare nici de acuzare.

Astfel, obiectul material al infracțiunii, în speță, îl constituie lotul de medicamente tănuite și nedeclarate organului vamal, și anume: Boldever - 59 flacoane (10 ml), Primover - 31 flacoane (10 ml), Mastever - 40 flacoane (10 ml), Trenaver - 29 flacoane (10 ml), Decaver - 51 flacoane (10 ml), Strombafort - 150 blister a câte 20 pastile, Strombaject Aqua Stanazol - 900 fiole (1 ml), Nadrolonă - 993 fiole (1 ml), Primobol - 255 fiole (1 ml), valoarea cărora conform Direcției valoarea în vamă și clasificarea mărfurilor constituie suma de 200.310 lei.

Instanța de recurs a menționat că, obiectul material a infracțiunii specificate la art. 248 Cod penal, urmează a fi examinat în funcție de varianta concretă sub care se înfățișează contrabanda și în acest sens, notificând practica judiciară în cauzele referitoare la contrabandă, eschivarea de la achitarea plăților vamale și contravențiile vamale, a indicat că, instanța de apel, recunoscând vinovat pe inculpat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, și anume pentru săvârșirea tentativei de trecere peste frontiera vamală a mărfurilor în proporții deosebit de mari, prin tănuirea de controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite și adaptate în acest scop, prin nedeclarare, și ca obiect juridic fiind lotul de medicamente în sumă totală de 200 310 lei, eronat a motivat aplicarea prevederilor art. 106 Cod penal, motivând lipsa obiectului infracțiunii invocat - lotul de medicamente.

Faptul că, aceste medicamente au fost returnate la etapa urmăririi penale proprietarului Iliescu Alexandru, fiind considerate ca produse ușor alterabile nu servește temei de a nu fi confiscate, iar în cazul inexistenței de a fi încasată contravaloarea lor.

9. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 decembrie 2016 a fost admis apelul procurorului, casată parțial sentința Judecătorei Cahul din 07 octombrie 2015, în latura civilă, ce ține de aplicarea prevederilor art. 106 Cod penal, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căruia în conformitate cu prevederile art. 106 Cod penal, s-a dispus încasarea de la Simac Ruslan în beneficiul statului contravaloarea obiectului contrabandei - lotului de medicamente ce constituie 200 310 (două sute mii trei sute zece) lei.

În rest sentința a fost menținută.

10. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Simac Ruslan Leonid de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal - *tentativa de trecere peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții deosebit de mari, tănuindu-le de controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite și adaptate în acest scop, prin nedeclarare.*

Instanța de apel a remarcat că, procurorul nu contestă circumstanțele de fapt constatate de instanța de fond, încadrarea juridică a faptei penale și nici individualizarea pedepsei penale aplicate inculpatului Simac Ruslan, dar a invocat neaplicarea nejustificată a prevederilor art. 106 Cod penal de către instanța de judecată, privitor la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului contravaloarea obiectului contrabandei care constituie 200 310 lei.

În acest sens, instanța de apel, specificând prevederile art.106 alin.(1) Cod penal, a reținut că, obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal, de săvârșirea căreia a fost recunoscut vinovat inculpatul Simac Ruslan, îl constituie lotul de medicamente tănuite și nedeclarate organului

vamal, și anume: Boldever - 59 flacoane (10 ml), Primover - 31 flacoane (10 ml), Mastever - 40 flacoane (10 ml), Trenaver - 29 flacoane (10 ml), Decaver - 51 flacoane (10 ml), Strombafort - 150 blister a câte 20 pastile, Strombaject Aqua Stanazol - 900 fiole (1 ml), Nadrolonă - 993 fiole (1 ml), Primobol - 255 fiole (1 ml), valoarea cărora conform concluziei Direcției valoarea în vamă și clasificarea mărfurilor a Departamentului venituri și control vamal constituie suma de 200 310 lei (f.d. 70), care, prin ordonanța din 28 octombrie 2013 a procurorului în Secția conducerea urmăririi penale în organele centrale ale MAI și SV a Procuraturii Generale, Bobrov Vladislav, având ca temei cererea depusă de Iliescu Alexandru, în care solicita restituirea lotului de medicamente ridicate de către colaboratorii Serviciului Vamal la 21.03.2013, a dispus restituirea acestuia posesorului legal Iliescu Alexandru (f.d.67-68).

Concluzia instanței de fond în ce privește corpurile delictive a fost considerată greșită de către instanța de apel, indicând că nu se poate expune repetat, deoarece soarta corpurilor delictive a fost soluționată la faza de urmărire penală prin ordonanța menționată supra, or, procurorul prin ordonanța emisă a restituit proprietarului obiectul material al contrabandei constituit din lotul de medicamente, din motiv că termenul de valabilitate expira la 12.11.2013, considerându-le produse ușor alterabile, însă, fără a adopta o hotărâre cu privire la corpurile delictive, prin prisma prevederilor art. 162 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a conchis că, instanța de fond nu a soluționat chestiunea cu privire la corpurile delictive, prin prisma prevederilor art. 106 Cod penal, ceea ce a servit ca temei de a considera încălcarea normelor procesual-penale la adoptarea sentinței, or, art. 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, stipulează că la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează: ce trebuie să se facă cu corpurile delictive, în aceeași ordine de idei, art. 397 pct.3) Cod de procedură penală, prevede că dispozitivul sentinței de condamnare, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărârea cu privire la corpurile delictive.

Reieșind din cele expuse supra, instanța de apel a ajuns la concluzia privind confiscarea contravalorii obiectului contrabandei – medicamentele în sumă de 200 310 lei din contul inculpatului Simac Ruslan în beneficiul statului, considerând că, o astfel de ingerință este proporțională circumstanțelor cauzei, gravității faptei comise, este prevăzută de lege, urmărește un scop legitim și este necesară într-o societate democratică.

Mai mult, confiscarea contravalorii medicamentelor - obiect al contrabandei, nu poate fi considerat că va duce la încălcarea dreptului de proprietate al inculpatului garantat de art. 17 din Declarația Universală a drepturilor omului și art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 al Convenției europene, deoarece această ingerință urmărește un scop legitim, cel de a asigura un just echilibru între protecția dreptului de proprietate și interesul public.

Argumentele părții apărării că acuzarea nu a prezentat probe în sensul confirmării lipsei medicamentelor - obiectul contrabandei, cerință legală pentru a fi încasată contravaloarea bunurilor, au fost respinse ca neîntemeiate, deoarece

s-a stabilit că bunurile - medicamentele în sumă de 200 310 lei, ridicate din automobilul inculpatului, au fost restituite proprietarului.

11. Decizia este atacată cu recurs ordinar de inculpat, care solicită casarea totală a acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală – *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită; a intervenit o lege penală mai favorabilă condamnatului, consideră că soluția instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, deoarece urma să clarifice unde sunt medicamentele transmise la păstrate lui Ilescu Alexandr.*

Totodată, își exprimă dezacordul cu cumulul de probe administrat în speța dată și puse la baza hotărârii de condamnare, considerând că acuzarea înaintată lui nu a fost confirmată.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Colegiul penal, analizând conținutul recursului declarat de inculpat, consideră, că alegațiile acestuia sunt nefondate și se menționează faptul, că judecarea cauzei penale vizate a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, astfel că, prima instanță corect a concluzionat asupra vinovăției inculpatului Simac Ruslan Leonid de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 248 alin. (5) lit. d) Cod penal.

Ulterior, instanța de apel, judecând apelul declarat de procuror, a verificat îndeplinirea de către prima instanță a cerințelor dispozițiilor art. 364/1 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, constatând, că opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii simplificate nu a fost viciată, totodată, fiind reținut faptul că, procurorul nu a contestat circumstanțele de fapt constatate de instanța de fond, încadrarea juridică a faptei penale și nici individualizarea pedepsei penale aplicate inculpatului Simac Ruslan, dar a invocat ilegalitatea hotărârii primei instanțe în ce privește neaplicarea prevederilor art. 106 Cod penal privitor la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului contravaloarea obiectului contrabandei care constituie 200 310 lei.

Astfel că, instanța de apel s-a expus în latura civilă, ce ține de aplicarea prevederilor art. 106 Cod penal, ajungând la concluzia că instanța de fond, contrar prevederilor art. 397 pct.3) și 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, nu a

soluționat chestiunea cu privire la corpurile delictive, prin prisma prevederilor art. 106 Cod penal.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la rejudecarea cauzei a respectat prevederile art. 436 Cod de procedură penală, și anume, indicațiile instanței de recurs expuse în decizia din 09 august 2016 (f.d. 222- 227, vol. I), adoptând o hotărâre legală și întemeiată în speța dată, fiind casată parțial sentința Judecătoriei Cahul din 07 octombrie 2015 și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit căruia în conformitate cu prevederile art. 106 Cod penal, s-a dispus încasarea de la Simac Ruslan în beneficiul statului contravaloarea obiectului contrabandei - lotului de medicamente ce constituie 200 310 lei, motivându-și soluția în acest sens așa cum este expusă în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

În ce privește temeiurile de drept invocate de inculpatul recurent, prescise în pct.8), 10), 12) și pct. 13) alin. (1) al art.427 Cod de procedură penală, Colegiul penal consideră că sunt inadmisibile în cazul dat și se reiterează că, judecarea cauzei penale vizate a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală, care impun, cât se poate de clar, că declarația de recunoaștere a faptei/faptelor reținută în rechizitoriul să fie dublată de o solicitare de judecare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și le însușește. Inculpatul trebuie să recunoască și încadrarea juridică a faptei/faptelor așa cum a/au fost reținute în rechizitoriu.

Formulând solicitarea de a judeca cauza în baza probelor administrate în fază de urmărire penală, inculpatul renunță neechivoc la dreptul de a interoga martori în fața instanței, adică de a fi judecată cauza în procedura generală.

Reieșind din materialele cauzei, Colegiul penal constată că, la data de 07 mai 2015 inculpatul Simac Ruslan a depus cerere scrisă personal și semnată de către acesta (f. d. 154, vol. I), prin care a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții, recunoscând săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și nu a solicitat administrarea de noi probe și la data de 05 august 2015 în ședința de judecată instanța de fond a verificat cele indicate în cererea respectivă, prin întrebările adresate inculpatului, care a fost admisă și cauza fiind examinată în procedură simplificată (f.d.156-157, vol. I).

Ulterior, hotărârea primei instanțe a fost atacată cu apel doar de acuzatorul de stat ce ține de aplicarea prevederilor art. 106 Cod penal, însă inculpatul sau avocatul acestuia nu au declarat apel, ceea ce prezumă că inculpatul și partea apărării au fost de acord cu hotărârea adoptată și în acest sens, instanța de recurs consideră necesar de a menționa că, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

La fel, se specifică și faptul că, împotriva sentinței adoptate de prima instanță pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, inculpatul și procurorul pot exercita calea de atac a apelului, dar numai sub aspectul procedurii și individualizării pedepsei, inculpatul neputând renunța la opțiunea de a fi judecat potrivit procedurii simplificate.

Colegiul penal concluzionează că, temeiurile invocate de către recurent, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afecta soluția acesteia.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de inculpatul Simac Ruslan Leonid se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

13. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Simac Ruslan Leonid** împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 26 decembrie 2016, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **29 iunie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir